

Évközi 20. Vasárnap C

Istenünk, te mennyei kincseket készítettél azoknak, akik szeretnek téged.

Adj szívünkbe irántad buzgó szeretetet, hogy mindenben és mindennél jobban szeressünk téged. (A szentmise könyörgéséből)

Olvasmány

Jeremiás 38,4-6.8-10

Amikor Jeremiás próféta megjövendölte Jeruzsálem pusztulását, a vezető emberek így szóltak a királyhoz: "Ölesd meg, kérünk, ezt az embert, mert szántsándékkal megbénítja a városban maradt harcosok kezét, sőt az egész nép kezét is, ha ilyesmit beszél nekik. Ez az ember ugyanis a népnek nem a javát keresi, hanem inkább a romlását."

Cidkija király így válaszolt: "Hiszen a kezetekben van: a király semmit sem tehet ellenetek." Erre megfogták Jeremiást, és Malkija királyfi ciszternájába vetették, amely az őrség udvarán van. Kötélen engedték le a verembe, amelyben nem volt víz, csak sár, és így Jeremiás belesüppedt a sárba.

Akkor Ebed-Melech, a királyi palota egyik udvari tisztje, kijött a palotából, és így szólt a királyhoz: "Uram, királyom! Ezek az emberek igen gonosz dolgot vittek végbe Jeremiás próféta ellen, amikor a ciszternába dobták, hogy ott éhen haljon, hiszen úgyszincs kenyér a városban."

Erre a király ezt a parancsot adta szerecsen rabszolgájának (a kusita Ebed-Melechnek): "Végy magad mellé harminc embert, és húzd ki Jeremiás prófétát a ciszternából, mielőtt meghalna."

Szentlecke

Zsidókhöz 12,1-4

Testvéreim! Mi, akiket a tanúknak koszorúja övez, váljunk szabaddá minden tehertől, különösen a bűntől, amely behálóz minket, és fussuk meg kitartással az előttünk lévő pályát. Emeljük tekintetünket a hit szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra, aki a rá váró öröm helyett elszenvedte a kereszthalált, nem törődött a gyalázattal, és most az Isten trónjának jobbján ül.

Igen, gondoljatok őrá, aki a bűnösök részéről ekkora ellentmondást viselt el, hogy ne lankadjatok, és bensőleg ne csüggedjete. A bűn elleni küzdelemben még nem álltatok ellen a véretek ontásáig.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: "Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön. Mi más akarnék, mint hogy lángra lobbanjon. Keresztséggel kell megkereszteltetnem. Mennyire várom, hogy ez beteljesedjék!

Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Mondom nektek nem azt, hanem szakadást. Ezentúl, ha öten lesznek egy házban, megoszlanak egymás között: három kettő ellen, és kettő három ellen. Szembekerül apa a fiával és fiú az apjával, anya a lányával és lány az anyjával, anyós a menyével és meny az anyósával."

Elmélkedés

Sok ember most tölti szabadságát. Ez a kényelmes pihenés ideje, kiszabadulás a hétköznapi taposómalmából és gyakran arra is szolgál, hogy átgondoljuk életünket. Jó, ha ezekben a napokban mérleget készítünk mindennapjainkról és bemérjük pillanatnyi helyzetünket, mert csak akkor válhat életünk felelőséggel vállalt életté, ha mindig egyértelmű döntéseket hozunk életvezetésünkben.

Ehhez adhat impulzusokat a mai vasárnap minden olvasmánya. Az első olvasmány a gyenge Cidkija királyról beszél, aki tulajdonképpen tanácsadói játékszere. Képtelen arra, hogy önálló döntést hozzon és vállalja a felelősséget, amely minden döntésben benne rejlik, tökéletlenségével szörnyű bajt hoz Jeremiásra. Mégis vigasztaló lehet számunkra egy szempont: ha az emberek döntésképtelensége bajt is okoz, Isten akkor is közbelép, mint megmentő. A Zsidókhöz írt levél a keresztényeket erősítő prédikáció. Az előttünk lévő részlet arra inti a keresztényeket, hogy ne legyenek megfáradtak és csüggedtek. Mindegyikük merítsen újra bátorságot és határozottan járjon saját útján Jézusra, "vezetőre és a hit beteljesítőjére" tekintve. Onnan ered sok keresztény reményvesztettsége a szenvedés és nehézségek láttán, hogy túl keveset tekintenek a keresztény életvitel eredeti példaképre: Krisztusra magára, aki szintén nem kerülte el sorsát a feltámadáshoz vezető úton. Végül az evangélium abból az alapvető tényből indul ki, hogy az igazi, Krisztust követő kereszténység, soha nem lehet elkényelmesedett polgári vallásosság. Jézus üzenetének forradalmiságát nem szabad elgyámoltalanítani. Szavai és tettei magától értetődően döntést kívánnak, és ezzel szétválasztják a lelkeket. Nincs langyosság, lusta megalkuvás azoknak, akik a követésére határozták el magukat, ellenkezőleg: az igazi döntés gyakran kényelmetlen, fájdalmas és esetleg szakadásokhoz, váláshoz vezet a legszűkebb emberi kapcsolatokban. Mindhárom szöveg tehát a fordulóponthoz vezet.

A Krisztus melletti, felelősségteljes döntés nem tűr félmegoldásokat. Krisztus követése mindig átfogó, a szóbeli megvallásnak mindig összhangban kell lennie az életpéldával. Ha mindannyian (Isten egész népe) készek lennénk arra, hogy szívből megtérjünk, és komolyan vegyük Krisztus üzenetét, akkor megtapasztalhatnánk, milyen boldogító a kereszténység örömhíre és milyen szabadító hatású, ha életünket Krisztusra – és csakis Őrá – építjük.